

పులికి పిలకలేదు

సింహాచలం మంచివాడూ, నికార్సయిన మనిషీనూ! సింహాచలానికి నీతి ఆరోప్రాణం, నిజాయితీ, ఏడో ప్రాణం, నిక్కచ్చితనం ఎనిమిదో ప్రాణం... ఇట్లా అతనికి ఎన్ని ప్రాణాలుంటాయో చెప్పుకుంటూ పోవడం అలివిగాని పనే - ఎవరికయినా.

ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే సింహాచలం చాలా ఖచ్చితమైన మనిషని చెప్పక తప్పదు.

తను ఎంత నీతి, నిజాయితీలతో ఉంటాడో, ఎదుటివారు కూడా అంతే నీతి, నిజాయితీలతో ఉండాలని కోరుకుంటూనే ఉంటాడు.

సింహాచలం సన్నగా, పొడుగ్గా, ఎర్రగా ఉంటాడు. వయసు నలభైఆరు. నీటిపారుదల శాఖలో గుమస్తాగా ఉద్యోగం.

ఆవేశ సింహాచలం సైకిలును యాంత్రికంగా ఎడాపెడా తొక్కేస్తూ ఉన్నాడు. అంతకుముందే కరెంటు విషయమై విద్యుత్తు శాఖాధికారులతో గొడవ పడినందువల్ల అతని మనసులో ఆ గొడవే గింగుర్లు కొడుతూ ఉంది.

“ఎక్కడ చూసినా అవినీతే తాండవిస్తూ ఉంది...అరే! కరెంటు మీటరు మార్చమంటే కూడా వినిపించుకోరూ.....వీళ్లకి ‘మామూలు’ ఇయ్యల్లేమో! ఎవరడిగినా సరే, ఇయ్యను గాక ఇయ్యనంతే - ఎందుకియ్యాల? నాకిచ్చినట్లే గవర్నమెంటు వీళ్లకి యిస్తున్నారు గదా - జీతాలు. ఆమాట అన్నందుకే గదా ఆ నా కొడుకులు అంతమంది కొట్లాటకి దిగినారు. ఈ వెధవ నాయాండని నిలువునా నరికితే గాని పాపం పోదు! ధూ!” అంటూ స్వగతంగా అనుకుంటూనే రోడ్డుమీదకి తుపుక్కున కసిగా ఉమ్మేశాడు. ఉన్నట్టుండి రక్తప్రసరణ పెరిగింది సింహాచలానికి. అప్పుడెవరైనా అతన్ని ఆపి రక్తపోటు కొలిస్తే, దాని తాలూకు పరికరం పగిలిపోయే ప్రమాదం ఉంది.

“ఏమప్పా! యాడో జూసుకుంటూ సైకిలు తొక్కేదేనో, కొంచెముంటే నా కాలిమిందెల్లిపోతా ఉండే!” అంటున్నాడు ఓ పల్లెటూరి మనిషి.

తనదే తప్పు - ఏదో ఆలోచనలో రోడ్డుకు కుడివైపున పోవడం. అయినా, తన మనసు అతని మాటలకి కొంచెం నొచ్చుకుంది.

“సారీ, పొరపాటయిందప్పా!” అని ఒక్క మాట అనేసి రోడ్డుకు ఎడం వైపుకి మళ్ళించాడు సైకిల్ని.

అప్పటికి 4 గంటలవుతోంది....

తీరా ఇంటికొచ్చేసరికి తాళం వేసి ఉంది. ఇంటికి తాళంవేసేంత అవసరం ఏం వచ్చిందా... అని అనుకుంటూ ఉండగానే పక్కింటి అమ్మాయి నవ్వు మొహంతో.. “అంకుల్! ఆంటీవాళ్ళు మ్యాట్నీకి పోయినారు, ఇదిగో తాళం చెవి. మీకిమ్మనీ...” అంటూ తాళం చెవిని అందించింది. అతను మౌనంగానే అందుకున్నాడు. ఆ అమ్మాయి నవ్వుతూ మాట్లాడితే, కనీసం సభ్యత కోసమైనా తను నవ్వలేదు. ఆ పిల్ల ఏమనుకుందో ఏమో! అనుకుంటూనే తలుపు తీశాడు.

మొహం అంతా చమటలు పట్టి ఉన్నాయి. వెంటనే బట్టలు మార్చుకునీ, లుంగీ బనియనులతో తయారైనాడు. బాత్రూమ్ కెళ్ళి మొహం కడుక్కుని వచ్చాడు. కొంచెం రిలీఫ్ గా ఫీలయి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. సిగరెట్టు అంటించుకుని పొగవదుల్తూ ఉంటే ఎదురుగా గోడకున్న కరెంటుమీటరు కనబడింది. అసహనంగా మీటరు వైపు చూశాడు. దానివల్లనే తనకు గత ఆరు నెలలుగా మనశ్శాంతి లేకుండా పోయింది. పగల గొట్టేద్దామా అన్నంత కోపంగా ఉంది - దానిమీద.

సింహాచలం వాళ్ళు ఆ ఇంట్లోకి మారినకొత్తలో చక్కటి ఇల్లు దొరికినందుకు ఎంతో సంతోషించారు. రెండు పెద్ద గదులూ, సుమారుపాటి వంటిల్లా, ప్రతి గదికీ ఎక్కడ చూసినా అరలు ఉండటం, బాత్రూం లావెట్రీలు ఇంటికి కాస్త దూరంగా ఉండటం... దగ్గర్లోనే కుళాయి, ఇంటిముందే ఉప్పునీళ్ళ బోరా ఉండటంతో ఎక్కడలేని ఆనందం కలిగింది ఇంటిల్లిపాదికీ...

వారం రోజుల తర్వాత ఓమధ్యాహ్నం వేళ కరెంటు బిల్లు వచ్చింది. అందులో రెండు నెలలుకు గానూ ఎనిమిది వందల రూపాయలు అని ఉంది. అంతకుముందు ఆ ఇంట్లో ఉన్నవాళ్ళు మిక్సీ, హీటరు, ఫ్రిజ్ వంటివి వాడేవాళ్ళు కాదనీ, ఇంటికి ఉన్న మీటరు లోపం వల్లే అంతంత కరెంటుబిల్లు వస్తోందని పక్కింటి వాళ్ళు చెప్పారు. ఆ రోజు నుంచీ అతను ఉదయం లేస్తూనే మొదటచేసే పని మీటరు చూడడం. అట్లా మూడు రోజులు దాన్ని గమనించాడు. రోజుకు పన్నెండుయూనిట్లు కాలుతోన్నట్లు చూపుతోంది మీటరు. అంతే భయం వేసి ఆ రోజునుంచి ఆ మీటరు వేపు కన్నెత్తి చూడటమే మానుకున్నాడు. ఆలస్యం చేయకుండా ఆ మీటర్ని వెంటనే మార్పించేయాలనుకున్నాడు సింహాచలం. ఈ విషయంమీద మాట్లాడుదామా అంటే ఇల్లు గలవాళ్ళు ఎక్కడో బళ్ళార్లో ఉన్నారు. అంచేత వెంటనే విషయాన్నంతా వివరిస్తూ ఉత్తరం రాశాడు వాళ్ళకి. నాలుగురోజుల తర్వాత ఇంటి యజమాని నించీ ఉత్తరం వచ్చింది. అందులో ఇలా ఉంది... “మీరు మీటరు మార్పించమని ఉత్తరం రాశారు. నాకు అంత తీరికలేదు. ఈ ఉత్తరంతోపాటు కరెంటు ఆఫీసువాళ్ళకి అర్జీ పంపుతున్నారు. దాన్ని ఆఫీసులో ఇచ్చేసి మీటర్ని మార్పించేసుకోండి. ఇకపోతే, మీరు మొత్తం కరెంటు బిల్లు (ఎనిమిది వందలూ) కట్టేస్తే నాకేమీ అభ్యంతరం లేదు. అయితే, మీరు రాసినట్టు ఎక్కువ మొత్తాన్ని బాడుగలో పట్టుకోకండి. నెలకి ఏబైరూపాయలు మాత్రం పట్టుకోవాల్సి ఉంటుంది. అట్లా కాని పక్షంలో మీరు మరో ఇల్లు చూసుకోండి” ఉత్తరమంతా చదివి ఒక నిట్టూర్పు వదిలాడు సింహాచలం.

ఉత్తరంతోపాటు వచ్చిన అర్జీని తీసుకుని కరెంటు ఆఫీసులో ఇచ్చి రావడంతో సమస్య తీరిందనుకున్నాడు. సింహాచలం మరుసటిరోజే కొత్తమీటరు బిగించి పోతారని ఆశించాడు కూడా.

ఓ సాయంత్రం సింహాచలం ఇంటికొస్తూనే ముంగిట్లోనే తల్లి హరికెన్ లాంతరు శుభ్రంచేస్తూ కనబడింది. ఎప్పుడో ముప్పయేళ్ళ కిందటి సాయంత్రాలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి సింహాచలానికి. అప్పటికి తాము ఉండే ఇళ్ళల్లో కరెంటు సదుపాయం ఉండేది కాదు. సాయంత్రం అవుతున్నట్టే లాంతరుకున్న చిమ్మిని నీటుగా శుభ్రం చేసి ఉంచకపోతే నాన్న కోపానికి గురికావాల్సి వచ్చేది. తనకు ఇష్టం లేకున్నా లాంతర్ని శుభ్రం చేయాల్సిందే. లాంతరు వెలుతుర్లోనే రాత్రి 12 గంటలదాకా చదువుకునే వాడు తను.

“కరెంట్లోళ్ళు మధ్యాహ్నం వచ్చి, బిల్లు కట్టలేదని ఫ్యూజ్ పీక్కుపోయినారురా!” అంది అమ్మ - చిమ్మిని తెల్లటి బట్టతో శుభ్రపరుస్తూ.

సింహాచలం మరేం మాట్లాడకుండా ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు. మసగ్గా ఉన్న వెలుతుర్లోనే బట్టలు మార్చుకుని గదిలో అటూ ఇటూ పచార్లు చేస్తూ ఉన్నాడు.

కాఫీ అందిస్తూ భాగ్యమ్మ కూడా అమ్మ చెప్పినమాటే చెప్పింది. “ఊ” అనేసి-కాఫీ తాగడంలో ఉండిపోయాడు సింహాచలం. అతని మనసు బాధతో నిండిపోయి ఉంది. ఏదేమైనా సరే మరుసటిరోజు కరెంటుబిల్లు చెల్లించేసి ఫ్యూజ్ వేయించాలనుకున్నాడు.

అమ్మ లాంతరు వెలిగించింది. గుడ్డి వెలుతురు అలుముకుంది గదిలో.

“నాన్నా! మనమిద్దెమీద నించే కదా, కరెంటు వైర్లు పొయ్యేది, డైరెక్టుగా వైర్లనించీ కరెంటు తీసుకుందామా?” అన్నాడు అతని కొడుకు సుధాకర్.

“అవునండీ! ఈ ఒక్కరోజు అట్ల జేస్తే..” అంది భాగ్యమ్మ.

“ఛ, నోరూయండీ - బాగున్నారద్దరూ ...ఎందురిట్లా పాడు ఆలోచనలు వస్తాయి మీకు...కరెంటు దొంగిలించడం ఎంత నేరమో తెలుసా?” అంటూ ‘ఖయ్’ మంటూ లేచాడు సింహాచలం.

“అబ్బబ్బా! అన్నీ నీకు నేరాలే - పోనీ పక్కింటి నించీ కరెంటు తీసుకుందామా- అనసూయమ్మగారిని అడుగుతాను” అంది భాగ్యమ్మ - భర్త కళ్ళలోకి భయం భయంగా చూస్తూ.

“ఎంది భాగ్యా! ఒక్కరోజు కరెంటు లేకపోతే చస్తామా! పక్క ఇళ్ళలోంచి కరెంటు తీసుకోవడం కూడా నేరమే తెలుసా?” అన్నాడు సింహాచలం అసహనంగా.

“ఎట్లా నేరమౌతుందండీ! అంతగా అయితే మనం కరెంటు ఎంత కాల్చినామో లెక్కేసి వాళ్ళకి డబ్బిద్దాంలే!” అమాయకంగా చూస్తూ అంది భాగ్యమ్మ.

“వాళ్ళకి డబ్బిస్తే అది నేరం కాకుండా పోతుందా? మనకి గవర్నమెంటు ఇచ్చిన కనెక్షన్ మీదనే కరెంటు వాడుకోవాల తెల్సిందా? ఇట్లా పనికిమాలిన ఆలోచనలు కట్టిపెట్టెయ్యి...అట్లయితే ఎవరూ మీటరు వేసుకోరు. వీధికొకరికి ఉంటే చాలు. వీధంతా హాయిగా ఆ ఒక్క మీటరుతోనే కరెంటు వాడుకుంటూ ఉంటారు” అన్నాడు ఆవేశంగా సింహాచలం.

సింహాచలాన్ని ఇంకా ఎక్కువ మాట్లాడిస్తే వాతావరణం మరీ భయంకరంగా మారిపోతుందని ఊరకుండి పోయింది భాగ్యమ్మ.

“ఏండ్ - వీడూ, వీడి మాటలూ ఎవరికీ అర్థమేకావు!” అంటూ గొణుగుతూ ఉంది తల్లి.

ఆ మరుసటి రోజు బిల్లు చెల్లించాక, అప్పుడు ఫ్యూజ్ వేసిపోయారు కరెంటువాళ్ళు.

సింహాచలం మాత్రం మీటర్లు మార్పించేందుకు చేసే ప్రయత్నాలు మాననే లేదు. అయినా మీటరు మార్చలేదు.

ఈలోగా రెండునెలలు గడిచిపోయాయి. మళ్ళీ ఎనిమిది వందలరూపాయల కరెంటుబిల్లు వచ్చింది. నాలుగ్గదుల్లో ఉన్న నాలుగుబిల్లులకీ, ఒక టీవీకి రెండు ఫ్యాన్లకీ అంతంత బిల్లు రాడంతో - నిజంగా భయపడిపోయాడు సింహాచలం.

సింహాచలం ఈసారి సీరియస్సుగానే వెళ్ళి విషయం వివరించాడు కరెంటు అధికారికి... అయినా ఫలితం శూన్యం.. కాల్పని కరెంటుకి డబ్బు కట్టాల్సివచ్చినందుకు ఒకింత బాధపడుతూ.. కడుతున్నది మనగవర్నమెంటుకే కదా అన్నదాంతో కొంత ఊరట చెందాడు.

“చాలామంది మీటర్లు తిరక్కుండా అయస్కాంతం పెడతారంట, మనమూ పెడదాం ఇట్ల ఎనిమిది నూర్లు బిల్లు వస్తుంటే ఎట్ల?” అంది భాగ్యమ్మ. ఓ రోజు ఉదయం.

“అట్ల చేయడం అవినీతే.. అవినీతంటే నాకు అసహ్యం!” అన్నాడు సింహాచలం కటువుగానే.

“ఏంది అవినీతండీ! అవినీతంట అవినీతి! కాల్పని కరెంటుకి డబ్బు చెల్లించడం అవినీతి కాదా? అది మీకు అసహ్యంగా లేదా? కట్టం తీసుకునే వాడివేకాదు అవినీతి, ఇచ్చేవాడిది కూడా అవినీతే - అని ఎన్నోసార్లు నువ్వే కదా అంటూ వుంటావు” అంది భాగ్యమ్మ తన అక్కసుని కనబడనీయకుండా.

“ఏమో, గవర్నమెంటు చట్టాల విషయంలో కొన్ని సడలింపులు ఉండల్లని అనుకుంటాను. మనం అవినీతికి పాల్పడకూడదబ్బా!” అన్నాడు సింహాచలం.

ఈ మొండి మనిషితో వాదించడం ఎందుకులే అని వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది భాగ్యమ్మ.

ఇది జరిగి కూడా అప్పుడే రెండు నెలలు దాటిపోయింది. -

ఇంటిముందు ఆటో ఆగిన చప్పుడయితే తలెత్తి చూశాడు సింహాచలం.

ఆటోలోంచి తన తల్లి భాగ్యమ్మ, సుధాకరూ దిగారు.

ఇంట్లోకి అడుగుపెడుతున్నట్లే - “ఏం అట్లున్నావూ” అంది భాగ్యమ్మ.

“ఎట్లున్నాను?” అంటూ ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు సింహాచలం.

“మొగమంతా పాలిపోయి ఉంది” అంటూ అతని జుత్తులోకి వేళ్ళు జొనిపి ప్రేమగా అంది భాగ్యమ్మ.

“ఏమయిందిరా సుస్తిగా ఉందా?” అంది తల్లి అప్పుడే లోపలికి అడుగుపెడుతూ.

“ఎం లేదమ్మా! మీదంతా విచిత్రం!” అన్నాడు తను నవ్వాలని ప్రయత్నిస్తూ.

“నాకూ అట్లే అనిపిస్తా ఉంది నాన్నా!” అన్నాడు సుధాకరు.

“రేయ్! నోరూసుకొని పో! అంతా బెడ్ పేషంటుని పరామర్శించినట్లు మాట్లాడతా ఉండారు! మధ్యాహ్నం అర్ధరోజూ ఆఫీసుకి సెలవు పెట్టి ఆ కరెంటు ఆఫీసు కాడికి పొయ్యెస్తిని... ఏమంటే కొంచెం గొడవ పడివస్తుంది. ఏంచేసేది? ఊరికే అట్ల తిప్పించకుంటూ ఉంటే అర్ధరోజు సెలవు వేస్తయి పోయే. ఇదే ఆలోచించుకుంటూ వుంటే మీరు వస్తరి - అంతే!” అంటూ భార్యనుద్దేశించి అన్నాడు.

“ఏమండీ నీకో శుభవార్త! బిల్లు వచ్చింది - కరెంటుబిల్లు! చూశ్చేదా? ఇద్దో టీవీ మీదే ఉంది” అంటూనే బిల్లుతీసి ఇచ్చింది భాగ్యమ్మ.

“ఆ. c...కరెంటు బిల్లా?” అంటూ షాక్ తిన్నంతగా అరిచాడు సింహాచలం.

“ఎందుకట్ల అరుస్తావు? నువ్వు ఊహించినంత భయంకరంగా లేదు. బిల్లు-రెండు నెలలకీ కలిసి ఎనభై రూపాయలే!”

బిల్లుని చూడగానే సింహాచలం ముఖం పొద్దుతిరుగుడు పువ్వువంత విచ్చుకుంది- “అవునే - క్లా ఈజిట్ పాజిబుల్...” అన్నాడు.

“ఏమో, ఐడోంట్ నో!” అంటూ వంటింట్లోకి వెళ్లింది భాగ్యమ్మ.

నిజంగా నమ్మలేకుండా ఉన్నాడు సింహాచలం .. ఏమైనా కరెంటు సామాన్లంతే. అవి ఎప్పుడు సరిగ్గా పనిచేస్తాయో ఎప్పుడు లేవో ఎవరికీ తెలియదు. ఈ విషయం తెలీక ఊరికే ఆ కరెంటు వాళ్ళతో గొడవపెట్టుకున్నాడు తను - మీటరు మార్చమని. బుర్రంతా చెడగొట్టుకున్నాడు. అర్ధరోజు సెలవు కూడా వృధా చేసుకున్నాడు. ఇంక తను ఎవరి చుట్టూ తిరగాల్సిన పనిలేదు. వెంటనే ఆనందంగా సిగరెట్టుని వెలిగించుకుని తృప్తిగా పొగ పీల్చి విలాసంగా గాల్లోకి ఊదాడు. కాసేటికి బట్టలుమార్చుకుని బజార్లోకి వెళ్ళాడు. సింహాచలం రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి ఇల్లుచేరుకున్నాడు. బట్టలు విప్పుతూ తనని ఈ రోజు ఆనందింప జేసిన మీటరు వైపు యాంత్రికంగా చూశాడు.

అంతే, అతని చూపులు అక్కడే అతుక్కుపోయాయి...

కెవ్వుమని కేకపెట్టబోయి, తమాయించుకుని “ఏమేవ్!” అంటూ అరిచాడు.

“ఏమండీ!” అంది లోపల్నించి భాగ్యమ్మ.

“ముందిట్లా రావే!” అన్నాడు మరింత గట్టిగా.

“ఏమయిందీ!” అంటూ వచ్చింది భాగ్యమ్మ.

“ఎవరాపని చేసింది?” అన్నాడు.

“ఏ పనీ?”

“మీటరుకి వైరు పెట్టడం!” అంటూ మీటర్ని చూపించాడు. మీటరు కింద ఆకుపచ్చటి వైరు మీటరు చక్రాన్ని నిలబెట్టేందుకు దండలా వేలాడుతోంది.

“అంతేకదా! సుధాకరు పెట్టినాడులే!” అందామె - అతి తేలిగ్గానే.

“ఏడీ వాడు? రేయ్ సుధాకరూ!” అంటూ కేకపెట్టాడు సింహాచలం.

“వాడు మిద్దెమీద చదువుకుంటున్నాడేలేండి - వాన్నెందుకు డిస్టర్బ్ చేస్తారు” అంది భాగ్యమ్మ - మెల్లగా.

“అది కాదే! ఇది ఎంత అవినీతో తెలుసా?” అన్నాడు - ఉపోద్ఘాతంగా.

“తెలుసు - మంచి మీటరు వేయించుకొనేదానికి, రోజూ ఆ కరెంటు ఆఫీసు చుట్టూ తిరిగినా పట్టించుకోకపోవడంలో గొప్ప నీతి ఉందా? రెండు నెలల్నించీ రాత్రి పూట ఈ పనిచేస్తుండబట్టే, మనకి అసలైన కరెంటుబిల్లు వచ్చింది.”

“ఎవరయినా మీటరు రీడింగు, ఉద్యోగి వస్తే - ఇది చూస్తే - ఇంకేమయినా ఉందా? కేసు బుక్ చేస్తాడు - కోర్టు కీడుస్తాడు” అంటూ మండిపడ్డాడు సింహాచలం.

“నువ్వుగీన అట్లా ఉద్యోగం చేస్తే ఆ పనే తీరా చేసేది - వీళ్ళు నా వాళ్ళూ, ఇది నా ఇల్లూ అని కూడా ఉండదు నీకి.. నీదంతా ఏదో సోది.. అప్పుడే నెలకిందటే ఆ మీటరు చూసే ఆయప్ప వచ్చి ఆ వైరుని చూసి కేసు రాస్తాననె.. యాభై రూపాయల కాగితము చేతిలో పెడతానే నవ్వుతా ఎల్లిపాయె! ఈ యప్పదంతా ఇనోదము.. కాల్చని కరెంటుకి దుడ్లు కట్టేది నీతి.. ఎక్కువ తిరిగే చక్రాన్ని నిలబెట్టేది అవినీతి. ఎందో అర్థమే కదప్పా నీకత!” అంటూ ఉంది తల్లి వంటింట్లోంచి.

తలపట్టుకొని - మీటర్ని నిలబెట్టేసిన ఆకుపచ్చటి వైరుని చూస్తూ ఉండిపోయినాడు సింహాచలం.

(ఆహ్వానం - నవంబరు, 1994)